

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 1. augustā iesniedza Krajský súd v Prešove (Slovākijas Republika) – Zdeněk Sobotka/Provident Financial s.r.o.

(Lieta C-372/14)

(2014/C 380/02)

Tiesvedības valoda – slovaku

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Pamatlietas puses

Prasītājs: Zdeněk Sobotka

Atbildētāja: Provident Financial s.r.o.

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK⁽¹⁾, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva) ir interpretējama tādējādi, ka par negodīgu komercpraksi var atzīt tāda patēriņa kredīta devēja rīcību, kurš, piedāvājot patērētājam līguma nosacījumus, rada patērētājam maldīgu iespaidu, ka viņam ir iespēja brīvi izvēlēties papildu pakalpojumu – garantiju kredīta atmaksai pa daļām –, taču faktiski isteno nesamērīgu ietekmi uz patērētāju, lai viņš piekristu saņemt šo pakalpojumu?
- 2) Vai Negodīgas komercprakses direktīva ir interpretējama tādējādi, ka par negodīgu komercpraksi var atzīt tādu kreditora rīcību, kurš, piedāvājot patērētājam līguma nosacījumus, prognozē viņam gada procentu likmes (GPL) apmēru, kurā nav iekļautas konkrētā papildu pakalpojuma izmaksas?
- 3) Vai Negodīgas komercprakses direktīva ir interpretējama tādējādi, ka par negodīgu komercpraksi var atzīt tādu kreditora rīcību, kurš patēriņa kredītu tirgū piemēro patērētājiem par papildu pakalpojumu ievērojami paaugstinātu cenu, salīdzinot ar tā faktiskajām izmaksām, un vai, neiekļaujot gada procentu likmē izmaksas par papildu pakalpojumu, tiek apiets pienākums nodrošināt patēriņa kredīta faktisko kopējo izmaksu pārskatāmību?
- 4) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK⁽²⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (turpmāk tekstā – “Direktīva 93/13”) ir interpretējama tādējādi, ka pakalpojums “garantija patēriņa kredīta atmaksai pa daļā”, kura priekšmets ir patērētāja iemaksāto kredīta pieskaitījumu iekasēšana skaidrā naudā, ir galvenais priekšmets patēriņa kredīta piešķirumā?

- 5) Vai Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīva 87/102/EEK⁽³⁾ par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu, kas grozīta un papildināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/7/EK⁽⁴⁾, ir interpretējama tādējādi, ka GPL ietver arī atlīdzību par kredīta pieskaitījumu iekasēšanu skaidrā naudā vai tās daļu, ja atlīdzība ievērojami pārsniedz šāda papildu pakalpojuma nepieciešamās izmaksas, un vai šīs direktīvas 14. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja atlīdzība par papildu pakalpojumu ievērojami pārsniedz tā izmaksas un nav ierēķināta gada procentu likmē, GPL institūts tiek apiets?
- 6) Vai [Direktīva 93/13] ir interpretējama tādējādi, ka, lai izpildītu prasību par papildu pakalpojuma, par kuru tiek maksātas administratīvās maksas, pārskatāmību, ir pietiekami, ja šā administratīvā pakalpojuma cena ir skaidra un saprotama (administratīvās maksas), kaut arī nav precizēts šim pakalpojumam atbilstošais piešķiruma priekšmets?
- 7) Vai [Direktīvas 93/13] 4. panta 1. un 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka pats apstāklis, ka administratīvās maksas ir ietvertas GPL aprēķinā, liedz veikt to pārbaudi tiesā šīs direktīvas izpratnē?
- 8) Vai [Direktīva 93/13] ir interpretējama tādējādi, ka pats administratīvo maksu apjoms liedz veikt pārbaudi tiesā šīs direktīvas izpratnē?
- 9) Ja atbilde uz sesto jautājumu ir tāda, ka administratīvā pakalpojuma, par kuru jāmaksā administratīvās maksas, priekšmets ir pietiekami pārskatāms, vai tādā gadījumā administratīvais pakalpojums ar visām saistībām, kas no tā var izrietēt, ir patēriņa kredīta galvenais priekšmets?
- 10) Vai [Direktīvas 93/13] 4. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka šīs direktīvas izpratnē cita starpā būtisks ir apstāklis, ka par papildu pakalpojuma izmaksām patērētājs saņem piešķirumu, kas visbiežāk ir nevis viņa interesēs, bet gan patēriņa kredīta devēja interesēs?

⁽¹⁾ OV L 149, 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 95, 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 42, 48. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 101, 17. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. augustā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-398/14)

(2014/C 380/03)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Guerra e Andrade un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenodrošinot komunālo notekūdeņu attīrīšanu pienācīgā līmenī uzskaitītajās 52 aglomerācijās, kuru gadījumā ir konstatēts pārkāpums, Portugāles Republika nav izpildījusi tai Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu⁽¹⁾ 4. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.